

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 mai 2022

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

mun. Chișinău

**TOMA Nadejda
CATAN Liliana
DIACONU Iurie
GUZUN Ion
BOICO Victor**

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 decembrie 2021 în privința lui

STOIANOV Anatoli XXXXX, *născut la XXXXX, domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.02.2018 – 01.12.2020;

Instanța de apel: 11.06.2021 – 06.12.2021;

Instanța de recurs: 17.03.2022 – 16.05.2022.

Asupra recursului ordinar declarat Colegiul Penal lărgit,

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul central, din 01 decembrie 2020 Stoianov Anatoli a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) și art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal și, în conformitate cu prevederile art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală și art. 60 Cod penal, a fost dispusă încetarea proceselor penale, cu liberarea de la răspundere penală pe motiv că a expirat termenul de prescripție tragerii la răspundere penală.

A fost admisă parțial acțiunea civilă și s-a dispus încasarea din contul lui Stoianov Anatoli în beneficiul lui Nicula Artur suma de 5000 lei, cu titlu de prejudiciul moral.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Prima instanță, în fapt, a reținut că Stoianov Anatoli la 10 septembrie 2015, aproximativ la ora 17:00, aflându-se pe traseul R-38 Cahul-Taraclia, în apropierea intersecției s. Moscovei-Bucuria, r. Cahul, *acționând de comun acord cu o altă persoană în privința căreia cauza penală s-a disjuns*, care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, cu scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, au răpit automobilul de model „VAZ 2109”, cu număr de înmatriculare XXXXX, care-i aparține lui Nicula Artur și care se afla pe traseul R-38 Cahul-Taraclia, în apropierea intersecției s. Moscovei-Bucuria, r. Cahul.

Tot, Stoianov Anatoli, la 10 septembrie 2015, aproximativ la ora 17:00, după răpirea automobilului de model „VAZ 2109”, cu număr de înmatriculare XXXXX, împreună cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă, acționând în comun acord și prin înțelegere prealabilă cu alte două persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă, aflându-se în preajma s. Lopățica, r. Cahul, urmărind scopul de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane, au sustras din automobilul de model „VAZ 2109”, cu număr de înmatriculare XXXXX, ce aparține lui Nicula Artur, bunuri materiale: automagnitola de model „JVS” cu flash USB la prețul 600 lei, o pompă de aer electrică la prețul 300 lei, acumulator de model „ISTRA” la prețul 600 lei, o pompă de aer manuală la prețul 80 lei, patru boxe la prețul total 600 lei, o brățară de mână la prețul 100 lei, un set de chei la prețul 150 lei, pricindu-i o pagubă materială considerabilă la suma totală de 2340 lei.

În drept, aceste acțiuni ale lui Stoianov Anatoli, prima instanță le-a încadrat în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal – *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșit de două sau mai multe persoane* – și în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal – *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Apel, în termen, a declarat procurorul Cara Mihail, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Stoianov Anatoli să fie condamnat în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a) Cod penal la 2 ani 6 luni închisoare, iar în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabilit lui Stoianov Anatoli pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

A încasa de la Stoianov Anatoli în beneficiul lui Nicula Artur 50000 lei în contul reparării prejudiciului moral.

În motivarea apelului acuzatorul de stat a invocat, că prima instanță nu era în drept să admită cererea inculpatului de examinare a cauzei în lipsa lui.

De asemenea termenul de prescripție nu este expirat ci suspendat, or inculpatul s-a sustras de la judecarea cauzei și instanța a examinat cauza în fond.

Prin urmare, după terminarea cercetării judecătorești și dezbateri judiciare, instanța urma să pronunțe o sentință de condamnare, conform art. 389 Cod de procedură penală.

Totodată, urmează a fi admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Nicula Artur, dat fiind că partea vătămată a suferit un stres enorm în urma distrugerii automobilului prin incendiu, vehiculul fiind un cadou din partea părinților.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 decembrie 2021 a fost admis apelul, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Stoianov Anatoli, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit. a) și art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, a fost liberat de pedeapsa penală pe motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii penale.

A fost admisă parțial acțiunea civilă și s-a dispus încasarea din contul lui Stoianov Anatoli în beneficiul lui Nicula Artur suma de 10000 lei, cu titlu de prejudiciul moral.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a indicat că judecarea apelului are loc în lipsa inculpatului, care la 15 septembrie 2021 a depus cerere în acest sens, ea fiind admisă în temeiul art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală.

În plus, prima instanță corect a determinat circumstanțele de fapt și just a făcut concluzia că faptele penale reținute în seama lui Stoianov Anatoli au avut loc și au fost săvârșite de către acesta, în circumstanțele descrise în rechizitoriu, făcându-se și o corectă calificare a acțiunilor.

Această concluzie a rezultat din probele administrate, care sunt pertinente, concludente, veridice și utile și coroborează între ele, completându-se.

În acest context, instanța de apel a făcut referire la:

- *declarațiile inculpatului* făcute pe întreg procesul penal, potrivit cărora el vina o recunoaște și sincer se căiește de cele săvârșite.

- *declarațiile părții vătămate Nicula Artur* potrivit cărora la 10.09.2015 dimineața a plecat la serviciu, lăsând mașina tatălui său, ultimul având nevoie de mașină în acea zi. În jurul orelor 17:10-17:20 a fost telefonat de tata, care i-a comunicat că mașina a fost furată. În apropierea s. Lopățica a fost depistată mașina incendiată. Ulterior a discutat cu Dragan Andrei, care i-a comunicat că mașina a furat-o Stoianov Anatoli împreună cu Bucur Roman și Dobresco Alexandr.

- *declarațiile martorului Nicula Gheorghe* potrivit cărora la 10.09.2015 pe la ora 17:00 s-a deplasat la livada GȚ „Bucuria”. A încuiat mașina, luând cheile cu el. A lipsit cam 20 minute, după care, întorcându-se înapoi, a văzut cum automobilul se deplasa în direcția opusă, spre s. Tartaul de Salcie, iar la locul unde lăsase mașina erau bucăți de sticlă. Automobilul a fost depistat de colaboratorii de poliție. Era ars în totalitate.

- *declarațiile martorului Stoianova Olga* potrivit cărora Stoianov Anatoli a furat automobilul și obiectele care se aflau în el. Dânsul este plecat peste hotarele țării, se căiește foarte tare și recunoaște vina.

Totodată, soluția instanței de fond cu privire la încetarea procesului penal și liberarea de răspundere penală, în temeiul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală, este greșită și nu poate fi menținută, deoarece aceasta contravine prevederilor legale.

Astfel, potrivit art. 389 alin. (1), (4) pct. 3) și alin. (6) Cod de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare se adoptă cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție. La adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă, instanța argumentează în baza căror temeieri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată.*

Din descriptivul și dispozitivul sentinței rezultă că, prima instanță a constatat vinovăția, iar în acest caz urma să pronunțe o sentință de condamnare, în conformitate cu prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, și să respecte rigorile stabilite la art. 395 Cod de procedură penală.

Mai mult, deși, în descriptivul sentinței menționează că este demonstrată vinovăția inculpatului Stoianov Anatoli de săvârșirea infracțiunilor prevăzută de art. 192¹ alin. (2) lit. a) și art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, făcând trimitere la

prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală (sentința de condamnare), în dispozitiv l-a recunoscut vinovat pe inculpatul Stoianov Anatoli și a dispus liberarea de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului prescripției răspunderii penale – element al sentinței de încetare.

Prin urmare, ținând cont de faptul că la etapa examinării cauzei în instanța de fond, faptele inculpatului au devenit prescrise de răspundere penală, instanța de apel a considerat ca Stoianov Anatoli urmează a fi liberat de pedepsele penale prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit. a) și art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, în temeiul expirării termenului prescripției răspunderii penale, or infracțiunile respective se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, inculpatul la momentul săvârșirii infracțiunilor nu avea 18 ani împliniți, fiind minor, iar conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit. b) și alin. (7) Cod penal, *persoana se liberează de răspundere penală, dacă au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave și termenele prescripției de tragere la răspundere penală se reduc pe jumătate pentru persoanele care la data săvârșirii infracțiunii erau minori.*

Astfel, în temeiul împrejurărilor enunțate și dat fiind faptul că din ziua săvârșirii infracțiunilor a expirat termenul de prescripție de 2 ani și 6 luni, Stoianov Anatoli urmează a fi liberat de pedepsele penale.

Instanța de apel a apreciat ca nefondat argumentul procurorului că nu este incident cazul de expirare a termenului de prescripție, deoarece inculpatul s-a eschivat de la judecarea cauzei, iar curgerea prescripției urmează a fi considerată suspendată, invocând că procurorul a cunoscut că inculpatul a părăsit teritoriul țării la 16 ianuarie 2016 și nu a mai revenit. Nici la urmărirea penală și nici la judecarea cauzei în instanța de fond, inculpatul nu a fost anunțat în căutare, procurorul neintervenind cu asemenea demers, fiind de acord cu examinarea cauzei în lipsa inculpatului.

Nu prezintă relevanță faptul că Stoianov Anatoli a fost anunțat în căutare la 03 martie 2017 pe o altă cauză penală în care are statut de învinuit și se află la faza urmăririi penale (ordonanța privind suspendarea urmăririi penale din 03 aprilie 2017, adoptată în procesul penal nr. 2017460054, f.d. 12-13, vol. III). Efectele unor asemenea acțiuni de urmărire penală cum este anunțarea în căutare, nu pot avea extindere și pentru alte cauze penale care nu sunt conexe, având valoare juridică doar pentru acele procese penale în cadrul cărora au fost emise.

În prezentul proces penal de învinuire a lui Stoianov Anatoli, procesul penal nu a fost suspendat nici la faza urmăririi penale, nici la faza judecării cauzei, cu atât mai mult inculpatul nu a fost anunțat în căutare, în privința acestuia nu a fost aplicată nici o măsură preventivă, iar procurorul nu a prezentat probe verosimile care să demonstreze că inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță, ceea ce denotă faptul că termenul de prescripție nu a fost întrerupt/suspendat.

Cu referire la acțiunea civilă depusă de partea vătămată, instanța de apel a statuat că dispunerea încasării a sumei de doar 5000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, nu corespunde rigorilor legii și practicii judiciare, de vreme ce Nicula Artur a indicat că în urma acțiunilor inculpatului a suferit un stres enorm, automobilul incendiat fiind un cadou de la părinții săi. Atât el cât și familia sa au fost privați de unicul mijloc de transport, fiind lipsit de posibilitatea de a se deplasa.

Astfel partea vătămată a fost nevoită de a economisi sume bănești, pentru a-și putea procura un alt mijloc de transport, care îi era absolut necesar.

Tot, privitor la volumul prejudiciului moral cauzat părții vătămate Nicula Artur, deși este cert că aceasta a suferit anumite prejudicii morale, totuși cuantumul despăgubirii prejudiciului moral solicitat este excesiv de mare. Concluzie ce rezultă din faptul că infracțiunile au fost săvârșite în timpul minoratului, în complicitate cu alte persoane, cât și din faptul că prejudiciul moral parțial a fost recuperat prin condamnarea inculpatului. Este de menționat și faptul, că la achitarea despăgubirilor morale, în virtutea faptului că faptele penale au fost săvârșite în complicitate de către 4 persoane, în afară de inculpatul Stoianov Anatoli urmează a fi supuse răspunderii patrimoniale și alte persoane culpabile de săvârșirea infracțiunilor.

Astfel, instanța de apel, ținând cont de nivelul suferințelor psihice care i-au fost provocate părții vătămate în rezultatul acțiunilor infracționale ale inculpatului, a considerat că suma de 10000 lei va constitui o recompensă echitabilă și rezonabilă a prejudiciului moral suportat, care va compensa suferințele suportate.

5. Recurs ordinar declară procurorul Calendari Dumitru, care invocând prezența erorii de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei penale.

În susținerea recursului, titularul invocă că deși instanța de apel corect a constatat vinovăția inculpatului, greșit a ajuns la concluzia liberării de pedeapsa penală, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Astfel, potrivit art. 60 alin. (2) Cod penal, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Conform materialelor cauzei, fapta a fost comisă la 10 septembrie 2015, în atare situație se constată că termenul de prescripție, pentru infracțiunile săvârșite de Stoianov Anatoli a început a curge din momentul săvârșirii infracțiunii, până la momentul pronunțării sentinței, adică la 01 decembrie 2020.

Însă, instanța de apel nu a ținut cont de condiția de bază prevăzută de art. 60 alin. (5) Cod penal, potrivit căreia curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării.

Respectiv, din textul legii – art. 60 alin. (5) Cod penal – se învederează că doar perioada de timp în care persoana se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată nu se va lua în vedere la calcularea termenului de prescripție pentru tragerea ei la răspundere penală.

La caz, inculpatul nu s-a prezentat la nici o ședință de judecată, dar prin cerere a solicitat examinarea cauzei penale în lipsa lui.

Astfel, argumentele indicate în decizie, sunt neîntemeiate, or, în cadrul examinării cauzei acuzatorul de stat a prezentat probe suficiente, care incontestabil dovedesc ca inculpatul Stoianov Anatoli s-a eschivat de la judecarea cauzei, el fiind plecat peste hotarele țării la 16.01.2016.

Mai mult, însăși instanța de apel, examinând cauza în lipsa inculpatului, a concluzionat că Stoianov Anatoli „s-a ascuns de instanța de judecată și nu a fost prezent nici la una din ședințe”,

În contextul celor relatate, urmează a fi constatat că termenul de tragere la răspundere penală a inculpatului pentru comiterea infracțiunilor reținute în seama acestuia, la data pronunțării sentinței și deciziei nu a expirat, dânsul fiind pasibil răspunderii penale.

6. În corespundere cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, referință depune partea vătămată, indicând că s-a împăcat cu inculpatul și nu are pretenții față de acesta, ultimul achitându-i cuantumul prejudiciului moral stabilit de instanța de apel.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Cu titlu preliminar, Colegiul menționează că titularul recursului ordinar s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a depus cererea în termen.

În continuare, Colegiul statuează că potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, *judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.*

Art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală stipulează că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Din raportarea jurisprudenței naționale la cea a CtEDO, Colegiul reține că în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile ce urmează să le soluționeze instanța de apel, hotărârea acesteia urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, or eroarea de drept admisă în cadrul unei proceduri precedente, afectează echitatea procedurii și instanțele de recurs sunt obligate de a rectifica eroarea de procedură admisă de instanțele ierarhic-inferioare, în caz contrar, art. 6 CoEDO este încălcat (hotărârea CtEDO *Leoni versus Italia*).

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri netemeinice, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul cererii de recurs rezultă că recurentul invocă temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază.*

Verificând și analizând decizia recurată, Colegiul reține că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat și vizavi de problemele ce le ridică aceștia. Prin alte cuvinte, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, în decizia adoptată trebuia să expună concluzia generală pe marginea apelului, precum și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea criticilor

invocate de procuror, analizând probele și indicând expres care sunt motivele respingerii unora și aprecierii critice a altora.

Art. 414 Cod de procedură penală stipulează că *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate.*

Chestiunile de drept asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel se referă la faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul, verificând și analizând decizia instanței de apel, constată că instanțele ce judecă fondul cauzei nu au respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale.

În contextul celor menționate supra se reține că, judecarea unei cauze penale cu nerespectarea normelor de procedură penală, norme ce au un caracter imperativ, duce la nulitatea hotărârii adoptate.

Dreptul persoanei acuzate de a fi prezentă în persoană la proces este inclus în dreptul la un proces echitabil prevăzut la art. 6 CoEDO.

Potrivit art. 321 Cod de procedură penală *judecarea cauzei în primă instanță și în instanța de apel are loc cu participarea inculpatului, cu excepția cazurilor: 1) când inculpatul se ascunde de prezentarea în instanță; 2) când inculpatul, fiind în stare de arest, refuză să fie adus în instanță pentru judecarea cauzei și refuzul lui este confirmat și de apărătorul lui sau de administrația locului de detenție a acestuia; 3) examinării unor cauze privitor la săvârșirea unor infracțiuni ușoare când inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa.*

Din practica CtEDO și cea națională cât și legislația procesual penal se reliefează că *prezența inculpatului, atunci când se judecă fondul cauzei, este necesară, iar renunțarea acestuia de a se prezenta, trebuie a fi stabilită în mod neechivoc (hotărârea Popovici versus Moldova din 27. 11.2007).*

În cazul când nu este respectată una din condițiile elucidate, se prezumă că decizia instanței de judecare a cauzei în lipsa inculpatului este contrară legii și implică ingerințe în drepturile inculpatului.

La acest capitol, reieșind din materialele cauzei, rezultă că, atât prima instanță cât și cea de apel au judecat cauza în lipsa inculpatului fără a avea probe ce ar confirma că Stoianov Anatoli a renunțat în mod expres la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (hotărârea CtEDO *Poitrimol versus Franța*), aceasta fiind posibilă numai după ce instanța de judecată și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența părții în ședință (hotărârile CtEDO *Mihaes versus Franța* și *Kattan versus România*), ceea ce la caz nu a fost efectuat.

Astfel, Colegiul menționează că atât prima instanță cât și cea de apel au fost înștiințate de către apărare și acuzare că inculpatul Stoianov Anatoli nu se află pe teritoriul țării și că se află în Federația Rusă.

Totodată prima instanță, soluționând posibilitatea examinării cauzei în lipsa inculpatului, după audierea părților, nu a emis o încheiere protocolară în acest sens (*a se vedea procesele-verbale ale ședințelor de judecată (f.d. 21 și 26, vol. II)*).

Prin urmare, prima instanță a judecat cauza cu derogare de la prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora *în caz de neprezentare a uneia din părți la ședința de judecată, instanța, ascultând opiniile părților prezente asupra acestei chestiuni, decide în modul prevăzut de dispozițiile respective ale capitolului I din prezentul titlu.*

În continuare, judecând apelul, instanța a citat inculpatul la domiciliu, iar procurorul a prezentat probe ce confirmă că inculpatul în continuare nu se află la domiciliu.

Pentru aceste motive, instanța de apel a dispus judecarea cauzei în lipsa lui Stoianov Anatoli, pe motiv că *procurorul a prezentat date care confirmă că inculpatul se eschivează de la prezența sa în ședința de judecată* (f.d. 112-verso, vol. II) și nu a mai soluționat chestiunea privind posibilitatea finisării judecării cauzei în lipsa inculpatului, recunoscându-l vinovat și condamnându-l pe ambele capete de acuzare, cu liberarea de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Colegiul ține să menționeze că, în conformitate cu prevederile art. 321 alin. (5) și (6) Cod de procedură penală, drept condiții cumulative pentru adoptarea hotărârii de judecare a cauzei în lipsa inculpatului, sunt: *existența unei cauze penale pe rolul instanței de judecată; absența inculpatului la proces; întreprinderea tuturor măsurilor posibile de înștiințare a inculpatului; demersul acuzatorului de stat de anunțare în căutare, solicitarea unei părți de examinare a cauzei în lipsa inculpatului precum și participarea obligatorie a avocatului.*

Raportând circumstanțele ce se referă la îndeplinirea condițiilor pentru adoptarea hotărârii de judecare a cauzei în lipsa inculpatului Stoianov Anatoli, Colegiul statuează că încheierea protocolară a instanței de apel (f.d. 112-verso, vol. II), contravine normelor legale și că instanța de apel nu era în drept să adopte o asemenea hotărâre pe motiv că nu au fost întreprinse toate măsurile posibile de înștiințare a inculpatului și acuzatorul de stat nu a venit cu un demers de anunțare în căutare.

Este adevărat că în adresa instanțelor de judecată, prin intermediul poștei electronice, au parvenit 2 cereri (f.d. 38, vol. II și f.d. 89, vol. III), din conținutul cărora se deduce că inculpatul solicită judecarea în lipsa sa, însă acestea nu pot fi admise deoarece infracțiunile incriminate lui Stoianov Anatoli se atribuie la categoria celor mai puțin grave, sancționându-se inclusiv cu închisoare pe un termen de până la 4 ani (art. 186 alin. (2) Cod penal) și 5 ani (art. 192¹ alin. (2) Cod penal), speței nefiindu-i aplicabile prevederile art. 321 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală.

Mai mult, cererile nu pot fi luate în considerație, or formatul în care acestea au fost expediate în adresa instanței nu permit verificarea autenticității și apartenenței semnăturii inculpatului Stoianov Anatoli.

Așadar, în speța dată, era obligația pozitivă a acuzatorului de stat de comun cu instanța de apel să întreprindă măsuri privind citarea legală a inculpatului și constatarea eschivării acestuia de la proces, pentru a putea proceda în conformitate cu prevederile art. 321 alin. (6) și art. 329 Cod de procedură penală.

Drept consecință, decizia instanței de apel urmează a fi desființată *ad integrum*, speței fiindu-i incident cazul prevăzut de art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală potrivit căruia, *judecând recursul instanța este în drept să-l admită,*

cu casarea hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, or în cauza dată, instanța de apel nu și-a exercitat în deplină măsură atribuțiile prevăzute de lege și aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs, deoarece aceasta nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și de a se pronunța asupra legalității sentinței primei instanțe, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual-penale.

La rejudecarea cauzei instanța urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra circumstanțelor arătate în prezenta hotărâre, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 decembrie 2021 în cauza penală privindu-l pe **STOIANOV Anatoli XXXXX** și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 30 iunie 2022.

Președinte

TOMA Nadejda

Judecători

CATAN Liliana

DIACONU Iurie

GUZUN Ion

BOICO Victor